

نامه یعقوب

۱

۱ وَ طَرَفِ يَعْقُوبَ، غلامِ خدا وَ عیسیٰ مسیحِ خداوند،
وَ دُوازَه طِیفَه که مِنْه دنیا پخش پلایِن.
سلام!

امتحان ایمون

۲ ای ککایلم، هر وَخت بی امتحانل جورواجور ریوری و ابیبت، تا ایتریت
شای بیت! ۳ سی پکه دونیت امتحان ایمون ایشا، سینون پاورجایی وَ بار ایاره.
۴ پ بلیت ای پاورجایی کارِ خَشَه تمام وَ کمال بکینه تا بالغ وَ کامل و ابیبت وَ
چی کم نیاشتنه بیت. ۵ آر کسی وَ ایشا متاج حکمت بو، وَ خدایی دَرخواس کینه
که بی دَس دِلوازی وَ بی سَرکوفت وَ هَمَه عطا ایکنه، وَ ش عطا ایابو. ۶ اَمَا
بی ایمون دَرخواس کینه وَ هیچ شکی وَ خُش رَه نیه، سی پکه کسی که شک
داره، می موج دریایه که بی اومین بای ایره وَ هرلَت وَ اییفته مِنْه تَلَاظَم.
۷ ایطو کسی گمون نکینه که وَ خداوند چیی وَ دَس ایاره، ۸ وَ آیم دو وَ شکی یه وَ
مِنْه تمومی رفتارِ خُش حال حالییه.

۹ گکی فقیر وَ سَرافرازش افتخار کینه (بباله؟)، ۱۰ وَ گکی دارا وَ کوچک
مِزاجیش، سی پکه می گل صَحرا عمری نیاره. ۱۱ هَموطو که آفتو بی گرمی
تُنَدش ایدرا وَ عَلَفَه خشک ایکنه وَ گلش ایریزه دومن وَ قشنگیش وَ بین ایره،
هَمیطو دارا هَم تَموم چیلی که مِنْه زندیش وَ دینشونه، اییسه وَ وَ بین ایره. &
۱۲ خُش وَ حالِ وَ که مِنْه امتحان طاقِت ایاره، سی پکه وَختی وَ امتحان
سربلند بیا وَ دَر، هَمو تاج حیاتی نَه وَ دَس ایاره که خدا وَ دوسدارلِ خُش وَ عَدَه
دایه.

۱۳ هیشگه وَختی وَ سَوَسَه ایابو، نَگ: «یه خدایه که مِنْه وَ سَوَسَه ایکنه،» سی
پکه خدا بی هیچ بدی وَ سَوَسَه نیابو، وَ کسی نَه هَم وَ سَوَسَه نیکینه. ۱۴ اَمَا موقی
که کسی وَ سَوَسَه ایابو، یه نفسِ خَشیه که گولش ایرنه وَ ورش اییه مِنْه تَلَه.

۱۵ اوسه نفس که حامله و ابو، گنا ایزایه و گنا هم وختی گپو و ابو، مرگ و بار ایاره.

۱۶ گکایل عزیزم، گول مخریت! ۱۷ هر پیشکش خوب و هر پیشکش کامل و بالایه، و طرف بو نورل ایایه دومن، همو خدایی که نه تغییر می‌نیش هه و نه اثری و سایه تغییر. ۱۸ و طبق اراده خُش ایما نه بی کلام حقیقت و وجود آورد تا می نوبر آفریده یلش بیم.

اِسْتَفْتَنُ وَ وَجَا اُورْدَنِ کلام

۱۹ گکایل عزیزم، حواستون بو: هر کس باید منه اِسْتَفْتَن تیز بو، منه گپ زین آروم و منه خشم هم سُس بو! ۲۰ سی پکه خشم آیم نیله اوطو که خدا ایخوا، صالح بیم. ۲۱ پ هر طور گندی و هر اثری و شرارتَه و ختون دیر کنیت و بی کوچک مزاجی، کلامی نه که منه ایسا کاشته و ابییه و اینره جونتونه نجات بییه، قبول کنیت.

۲۲ اَمَّا وَجَا اُورِنْدَه کلام بیت، نه تننا شنوندش؛ ختونه گول مزنیت! ۲۳ سی پکه هر کس که کلامه ایشنه اَمَّا وَش عمل نیکه، می کسی یه که منه اینه سیل ری خُش ایکنه ۲۴ و خشه منش ایبینه، اَمَّا تا و ور اینه دیر ایابو، و حوشش ایره که چطو سیمی داشته. ۲۵ اَمَّا و که تییش و شریعت کامله که همو شریعت آزادی یه، نه تننا ونه و نظر دیر نیکه، و شنونده فراموشکاری نی، بلکم ونه و جا ایاره، و منه کار خُش مبارک ایابو.

۲۶ و که خشه دیندار بیونه، اَمَّا اوسار زونشته نیاشته بو، خشه گول ایزنه و دینداریش بی ارزشه. ۲۷ دینداری پاک و بی عیب منه نظر خدا، بو آسمونی ایما، ینه که دس یتیمل و بیوه زَنَلَه منه موقی گرفتاری بگریم و خمونه و ناپاکی ای دنیا دیر کنیم.

۲

فَرخ جویی نَکِنیت

۱ گکایلم، ایسا که و ایمونتون و خداوندمون عیسی مسیح، خداوند پُر جالامون سفت چسبسته، فرخ جویی نَکِنیت. ۲ سی پکه آر کسی بی انگشتی طلا و جومه شاهانه بیا منه جمتون و فقیری هم بی جومه نیمدار پلشتی بیا داخل، ۳ و آر ایسا و نه که جومه شاهانه ورشیه بیشتر تحویل بگریت و و ش بگیت: «بفرما بشی و ای چی خوب،» اَمَّا و فقیر بگیت: «هم وچه ویس!» و یا: «بشی وچه طی پایلم و ری زمین» ۴ مه ملی ختون فرخ جویی نکر دینه و

بی نیتِ بد قضاوت نکر دیته؟

ای گکایلِ عزیز، گوش کنیت! مَه خدا فقیرلِ ای دنیا نَه نَورچیه تا مینه ایمون دارا بون و پادشایی ای نَه و میراث بُویرن که و و دوسدارلِ خُش و عَدَه دایه؟^۶ اما ایشا و فقیر بی حرمتی کِردیته. مَه نَه دارایلن که و ایشا ظلم ایکنین و ایشانه ایگشین و مَحکَمَه؟^۷ مَه اینگل نَه همونگلن که و او نوم شریف که نَهایه و ابییه ریتون، کُفر ایگن؟

^۸ آر ایشا وراسی او شریعتِ شاهانه نَه طبق ای نوشته تورات و جا بیاریت که فرمایش ایکنه: «هُمسایتَه می خُت محبت کُ،» کار خوبی ایکنیت.^۹ اما آر فرخ جویی کنیت، گنا ایکنیت و شریعت ایشا نَه تخصیرکار دونه و محکومتون ایکنه.^{۱۰} سی پیکه هر که تموم شریعتَه نگه کینه اما تِنّا مینه په چی بسُرَه، تَخصیرکاره و جُرْمِش ایشگناینه تموم شریعتَه.^{۱۱} سی پیکه، و که گُت: «زنا مَکُ،» هَمیطو هَم گُت: «قتل مَکُ.» هر چِن زنا نَکنی، اما آر قتل کنی، شریعتَه ایشگنای پی.

^{۱۲} پ مِی گسلی گپ بَرَنیت و عمل کنیت که دونین طبق شریعتِ آزادی، و شون داوری ایابو،^{۱۳} سی پیکه داوری خدا نِسوت و و که رحم نَکرده بو، بی رحم ایابو. اما رحم و داوری زور ایابو!

ایمون بی عمل مُرده یه

^{۱۴} گکایلُم، چه فیده داره آر کسی ادعا کینه ایمون داره، اما عمل نیاشته بو؟ مَه ایطو ایمونی ایتره نجاتش بییه؟^{۱۵} آر گکا یا دَیه ای مُتاج لباس یا غَذی روزش بو^{۱۶} و کسی و ایشا و شون بَگُ: «پریت و سلامت، و ختونه گرم کنیت و سیر و ابیت،» بی پیکه سی رفع احتیاجلشون کاری کینه، چه فیده ای داره؟^{۱۷} پ هَمیطو ایمون و تِنایی و بی عمل، مُرده یه.

^{۱۸} اما پکی ایگُ: «ت ایمون داری، م عمل دارُم!» ت ایمونته بدون کارلت و م نِشون بییه و م هَم ایمونمه بی کارلُم و ت نِشون اییم.^{۱۹} ت باور داری که خدا پکی یه. خوب ایکنی! حتی دیول هَم ینه باور دارن و و زلی و خِشون ایکن!

^{۲۰} ای نادون، ایخی بدونی سیچه ایمون بی عمل بی تَمَره؟^{۲۱} مَه جِد ایما ابراهیم نَبی که بی کارلش صالح و حساب اومه، اوسه که کِرش اسحاق ری مذبیح پیشکش که؟^{۲۲} ایبینی که ایمون و کارلش بی یک عمل ایگردن، و ایمونش بی کارلش کامل و ابی.^{۲۳} و او نوشته تورات و حقیقت رسی که ایگُ: «ابراهیم و خدا ایمون آورد و په سیش صالحی و حساب اومه،» و و دوس

خدا خُونَدَه وابی. ۲۴ پَ ابیینیت که آیم بی کارلشِه که صالح و حساب ایا، نَه بی ایمون تَنا.

۲۵ هَمیطو مَه راحاب بَدکاره نَبی که بی کارلش صالح و حساب اومَه، اوسیه که و قاصِدَل پَنا دا و اونگَلَه و ریبی دَ رُونَه کِه؟ ۲۶ بِلَه، سی پِکِه هَموطو که بَین بی روح مُردَه یَه، ایمون هَم بی عمل مُردَه یَه.

۳

بَلایِ رُون

۱ گَکایلم، نَکِنه پِکلی و ایشائل و دین معلّم و ابیین بون، سی پِکِه دونیت که و ایما مُعلّمَل، سخت تر داوری ایابو. ۲ سی پِکِه تموم ایما مِنه پِکلی چیبِل ایسُریم و ایخُریم و گِل. آر کسی مِنه گپ زَییش نَسُره و نُیِقَنَه، آیمی کاملَه و ایتره تمومی وجود خَشَه کنترل کِنه.

۳ ایما بی دَهَنه نَهاین و دَهون اسبَل، ونه مطیع خُمون ایکنیم و و ای وسیلَه ایتریم تمومی بَین جیونَه و هر لَتی بُویریم. ۴ هَمیطو هَم سِبَل کَشَتیبِل کِنیت! سکانی کِچلو ایتره کَشتی گُپوبی نَه که تَنا بایِل سخت ونه تَکون اییه، بُویره و هر لَتی که ناخدا بَخوا. ۵ هَمیطو، رُون هَم عضوی کِچلو یَه، اَمّا ادعایلِ گُپو داره. چَرنگی کِچلو ایتره تَش بِنه مِنه جنگی گُپو. ۶ رُون تَشی یَه؛ دنیایی یَه پُر و شرارت. رُون عضوی و اَعَضی بَیتمونه که تموم وجود آیمَه آوَدَه ایکنه و تموم دنیا نَه ایگشِه و تَش - تَشی که جَنم پُرش کِرِدَه!

۷ آیم هَمَه طور جیون و پَرندَه و خَزندَه و جُونور دریایی نَه رام ایکنه و رام کِرِدَه، ۸ اَمّا هیچ آیمی نیتَره رُونَه رام کِنه. رُون شرارتی یَه نافرمون و پُر و زهر گُشنَدَه!

۹ بی رُون خُمون خداوند و بُو آسمونی نَه مبارک ایخونیم و بی هَمو رُون آیملی نَه که و شباهتِ خدا آفریبِه و ابیینَه، لعنت ایکنیم. ۱۰ و په دَهون، هَم ستایش ایا و دَر، هَم نُفرین! ای گَکایلم، نَه خوِبَه ایطو بو. ۱۱ مَه ایابو و چشمه ای هَم او شیرین بیا و دَر، هَم او سور؟ ۱۲ گَکایلم، مَه ایابو دار انجیر، زیتون بییه؟ یا دار رَز، انجیر بییه؟ هَمیطو هَم چشمه سور نیتَره او شیرین بییه.

حکمت و آسمون

۱۳ کی ملی ایشا حکیم و دونایَه؟ بلیت بی کارلِ خوب خُش، بی کوچک مزاجی که و حکمت سرچشمه ایگره نشون بییه. ۱۴ اَمّا آر مِنه دِلتون حَسودی و غدی داریت، و ختون نبالیت و خلافِ حقیقت گپ مَزَنیت. ۱۵ ایطو حکمتی و

آسمون نیا، بلکم زمینی و نفسانی و طرفِ شیطونه.^{۱۶} سی پکه هر جا
 حسودی و غدی بو، وچه خَلقی و هرکی هرکیه و هر طور کار گند هم هسی.
^{۱۷} اما او حکمتی که و آسمونه، اول پاکه، اوسه صلح طلب و آروم و حرف
 گوش کن، و لوریز و رحمت و ثمره یل خوب، و بی هیچ فرخ جویی و ریا
 یه!^{۱۸} صالح بیین، مصولی یه که منه صلح و صفا، و دس صلح طلب کاشته
 ایابو.

۴

خْتَوَنَه وَ دوسی دنیا دیر نِگَه کِنیت

^۱ و کوچه مابینتون جر دعوا ایابو؟ مه نه و نفستونه که میتون و ستیزه؟
^۲ آرمون چیی نه داریت و نیاریت. پ قتل ایکنیت، طمع ایکنیت و نیتریت و
 دس بیاریت. پ جر دعوا و پا ایکنیت، نیاریت، سی پکه و خدا درخواس
 نیکنیت! ^۳ ایشا و خدا درخواس ایکنیت، اما نیجوریت، سی پکه ونه بی نیت بد
 درخواس ایکنیت تا خرج عیاشی یلتون کنیت.

^۴ ای زناکارل، مه نونیت دوسی بی دنیا دشمنی بی خدا یه؟ پ هرکه و دین
 دوسی بی دنیا یه، خشه دشمن خدا ایکنه. ^۵ مه گمون ایکنیت نوشته مقدس بی
 فیده گته: «خدا نسوت و روحی که خُس منه ایما نهایه غیرت زیادی داره.»
^۶ اما فیضی که خدا ایبخشه، پکلی بیشتره. سی همیو نوشته مقدس منه امثال
 سلیمون ایگ:

«خدا وَر اَمَلِ غُد ایویسه،

اَمَّا وَ کوچک مزاجل فیض اییه.»

^۷ پ تسلیم خدا بیت. وَر ابلیس ویسیت، که وتون ایدره. ^۸ و خدا نزننگ
 واییت، که خدا هم و ایشا نزننگ ایابو. ای گناکارل، دسل ختونه و گنا
 بشوریت، و ای دو و شگل، دل ختونه پاک کنیت. ^۹ بیفتیت و حال زار و شربه
 بخونیت و زاری کنیت. خندتون ماتم و ابو، و شاییتون شیون. ^{۱۰} منه حضور
 خدا کوچک مزاج واییت و ایشا نه سرافراز ایکنه.

^{۱۱} ای ککایل، بدگویی یکه نکنیت. هرکه بدی ککاشه یگ یا و نه داوری
 کینه، و شریعت بد گته و شریعت داوری کیده. اما آر ت شریعت داوری کنی،
 دونه و جا نیاری، بلکم داورشی! ^{۱۲} تنا په قانونگذار و په داور هسی، هموه که
 ایتره نجات بییه و هلاک کینه. اما ت کییی که هُمسایته داوری کنی!

افتخارِ نادرس و صبا

۱۳ ایسه ایشا که ایگیت: «أمرؤ یا صبا ایریم و ای شهر یا او شهر و په سال وچه ایویسیم و کار کاسیی ایکنیم و پکلی منفعت ایکنیم،» خوب گوش کنیت: ۱۴ و ای حال ایشا حتی نونیت صبا چه ایابو. زندی ایشا چنه؟ می کرمجی پیت که ظاهر ایابو و بعد پچی و بین ایره. ۱۵ و جاش باید ایطو بگیت: «أر خداوند پخوا، زنده ایویسیم و ایطو و اوطو ایکنیم.» ۱۶ درحالی که ایشا و غد بیین ختون افتخار ایکنیت. هر افتخاری که ایطو بو، نه خوبه! ۱۷ پ، هرکه بیونه چه کاری درسه و ونه نکنه، گنا کرده.

۵

هشتار و دارایل

۱ ایسو، ایشا ای دارایل، شیون و زاری کنیت، سی پکه پکلی مصیبت بندیرتونه. ۲ مال و منالتون و بین ایره و جومه یلتونه بید ایخره! ۳ طلا و نقرتون زنگ ایرنه، و زنگشون و ضد ایشا شهادت ایبه و می تش، گوشت بیئتونه ایخره. ایشا منه ای روزل آخر مال و منال ذخیره کردیته! ۴ ایسو دسمز کارگرلی که منه زمیلتون یرو کردنه، و ایشا بی حیلّه ونه ندیته، و ضد ایشا فریاد ایرنه. یله، فریاد یروگرل و گوش خداوند لشکرل رسیه. ۵ ایشا و ری زمین منه کیف و عیش و نوش زندی کردیته، ایشا دل ختونه سی روز کشتار پروار کردیته! ۶ ایشا مرد صالحه که و ضدتون نیویسه، محکوم کردیته و گشتیته.

طاقت آوردن منه زمون گرفتاری

۷ پ ای گکایل، تا موقی اومین خداوند صبر کنیت. سی کنیت چطو کشاورز انتظار ایگنیه تا زمین ثمر قیمتیسه و بار بیاره؛ چطو صبر ایکنه تا بارونل اول و آخر یعنی پیره و بهاره و زمین بویاره. ۸ پ ایشا هم صبور بیت و دلتون قرص بو، سی پکه اومین خداوند نزنکه! ۹ گکایل، و پکدو شکایت کنیت، نکنه و ایشا هم داوری و ابو، ایسه «داور» و یسایه منه چارچو در. ۱۰ گکایل، صبر کردن منه گرفتاری یله و پیغمبرلی یای بگریت، که و نوم خداوند گپ زن. ۱۱ ایسو، ایما آیمل صبور مبارک دونیم. ایشا درمورد صبر ایوب اشفیتیته، و دیبیت که خداوند عاقبت باش چه که، سی پکه خداوند مزبون و رحیمه.

۱۲ ای گکایلم، اما و همه مهمتر پنه که، قسم مخریت؛ نه و آسمون، نه و زمین و نه و هیچ چیی د. بلیت «بلیه» ایشا همو یله بو و «نه» ایشا همو نه،

نَكِنِه محكوم و ابيت.

دَعِي پِي ايمون

^{۱۳} کسی ملاتون هسی که عذاب ایگشیه؟ بل دعا کینه؛ کسی هسی که شایه؟ بل
سی خدا سرو ستایش بخونه. ^{۱۴} کسی هسی که مریضه؟ شیخَلِ کلیسا نه صیا
کینه و اونگل سیش دعا کین و و نوم خداوند و نه بی روغن مسح کین. ^{۱۵} دَعِي
پِي ايمون، مریضه شفا اییه و خداوند و نه و جاش راس ایگینه، و آر گِنایِی
کِرْدَه بو، آمرزیه ایبو. ^{۱۶} پَطِي يَك و گِنایِلتون اعتراف کِنیت و سی يَك
دعا کِنیت تا شفا بگريت. دَعِي ايم صالح، بی قدرت زیاد عمل ایگینه.
^{۱۷} ایلای پیغمبر آیمی بی می ایما، وختی و ته دل دعا که که بارون نباره،
سه سال نیم بارون و زمین نباری؛ ^{۱۸} و أمبلا دعا که و و آسمون بارون باری
و زمین نمر دا.
^{۱۹} گکایلم، آر کسی و ایشا و ره حقیقت ول و ابو، و پکیده و نه و رگرذیه
و ايس، ^{۲۰} پنه بیونه که هر کس گناکاری نه و ری که ول و ابیه و رگرذیه
و ايس، جونشه و مرگ نجات دایه و پکلی گنا نه و ابوشنايه.

KOBALI
Building Bridges with the Quran